

SFÂNTUL MUNTE ATHOS, ÎN SPLENDOAREA LUI. PELERINAJ SAU CĂLĂTORIE?

DARCO-ANTONIO PELICI
Teologie Pastorală anul III

A călători poate să însemne pentru fiecare om cu totul alt lucru, scopul călătoriei, oamenii cu cei care călătoresc, peisajele împodobite cu natura Dumnezeiască, orice alt lucru. În schimb, pelerinajul unește credincioșii de pretutindeni cu armonia slujirii lui Dumnezeu în toate timpurile, de la început, până la sfârșitul veacurilor. La rândul lui, pelerinul are câteva etape de parcurs pentru a-și dobândi titulatura de pelerin desăvârșit al Mântuitorului. Ca exemplu, îi putem da pe Sfinții Apostoli, oameni chemați la propovăduire de însuși Dumnezeu Atotputernicul prin diferite etape și momente ale vieții creștine. Ei nu au plecat cu titulatura de „excursioniști” să propovăduiască Cuvântul, ci au plecat ca apostoli și pelerini să aducă la credința cea adevărată pe oamenii de pretutindeni. Nu întâmplător se aflau în acele locuri, ci cu stăruință și îngăduirea lui Dumnezeu.

Din punctul meu de vedere, pelerinajul începe de la revărsarea ideilor și sentimentelor insuflate de Dumnezeu către credincioși când pornesc cu ideea de a pleca într-un pelerinaj. Pregătirea sufletească este atât necesară, cât și ideală. Plecăm la drum, pe drumul Sfinților Părinti spovediți, cu inima zdrobită, ca atunci când ajungem în Sfântul Munte, să ne putem împărtăși din cuvântul monahilor, cât și din Sfântul Potir.

Este o mare binecuvântare dată de Maica Domnului în mod special, pentru că Sfântul Munte după cum ne spun cărțile mai este numit și “Grădina Maicii Domnului”, ca pelerinii să ajungă aici și să guste din lucrurile minunate ce se rânduiesc în acest sfânt loc. O legendă ne explică faptul că un copil se plimba pe malul Marii Egee și a vazut o femeie foarte frumoasă ce scria într-o carte. Curios fiind, a mers la acea doamna și a întrebat-o ce scrie în acea carte. Doamna uitându-se la el cu o evlavie iesită din tiparele noastre lumești i-a mărturisit că scrie pe toți oamenii care își doresc să vină în Sfântul Munte ca pelerini, pe cei care vin într-o excursie, iar în final, pe cei care vin în Sfântul

Munte, rămân și aleg calea monahală. După aceste lucruri, acea femeie s-a făcut nevăzută iar acel copil a conștientizat că este Preacurata Maica Domnului care se îndură de fiecare ca noi să venim aici.

Ca pelerinajul să fie complet, este de recomandat să ne deconectăm de la viața lumească și să încercăm să trăim în comuniunea rugăciunii cu părinții din Sfântul Munte. Pentru aceasta, avem nevoie de împlinit cântarea Heruvicului „toată grija cea lumească să o lepădăm”. Această lepădare au făcut-o la rândul lor Sfinții Părinți ca ei să poată să se desăvârșească în fața lui Hristos. Nu este ușor să ne despărțim de viața personală, viața lumească, de persoanele noastre dragi care ne așteaptă acasă cu bratele deschise, de obiceiurile noastre de toate zilele, dar cu ajutorul lui Dumnezeu și a Maicii Domnului le putem îndeplini până la capăt.

Cu aceste gânduri se recomandă să rămânem noi cei care am fost sau cei care vom urma să mergem într-un pelerinaj nu doar în Sfântul Munte, ci în toate locurile unde Dumnezeu rânduie. Trebuie să rămânem stăruitori în credință având în vedere vremurile defăimătoare pentru Biserica noastră, să nu ne abatem de la Învierea Mântuitorului, ci să urmăm modelul nostru creștinesc desăvârșit: Iisus Hristos, ajutorul și speranța noastră.

